

worden, want een orkeststuk instudeeren zonder dat men de partituur, als contrôle-middel, voor oogen heeft, is als „half-werk” nog te gunstig gekwalificeerd.

Die partituren vertegenwoordigden een geweldigen arbeid. Toen ik ze, na den dood van mijn vader, in mijn bezit kreeg, heb ik de beschreven bladzijden nauwkeurig geteld en kwam toen tot een totaal van meer dan dertienduizend paginas groot formaat, zoogenaamd „twee-en-dertig-balks” partituurpapier. Om dat enorme werk weer tot zijn recht te laten komen, heb ik toen onderhandeld met het Societeitsbestuur en alle partituren voor een luttel bedrag afgestaan, waardoor ik de voldoening smaken mocht, dat mijns vaders arbeid weer tot zijn recht kwam. Het meerendeel van zijn arrangementen is toen weer in het repertoire opgenomen, en vaak heb ik het genoeg gehad, mijn geachten collega Bart Verhallen zijn bewondering te hooren uitspreken over de meesterlijke instrumentatie.

Toen eenmaal het muziekkorps ontbonden was deed zich voor mij een eigenaardige moeielijkheid voor: ik was 28 jaar oud, schutterplichtig was men van zijn 25ste tot zijn 30ste, dus moest ik nog ongeveer twee jaren „schutteren”. Ik rilde bij het denkbeeld!

Maar het noodlot kwam nader: mij bereikte een „bevelschrift” mijn wapens te komen halen, en een bezoek bij den kapitein van de compagnie waarbij ik was ingedeeld, met het doel vrijstelling te erlangen, was ten eenenmale vruchteloos. De nood maakt vindingrijk! Ik ging naar den kolonel en vroeg dezen op den man af, welke beschuldiging tegen mij was ingebracht en waarom ik zonder gehoord te zijn, tot degradatie veroordeeld was.

Hoe goed gevonden dit ook schijne, het rustte op drijfzand. Ik was wèl door mijn vader als onderkapelmeester geëngageerd, maar niet officiëel aangesteld; ik droeg wel een quasi-officiersuniform met de lange sabel, maar had geen enkelen, duidelijk omschreven rang. Het was dus volkomen begrijpelijk dat de kolonel mij toevoegde: „Wat is dat nu voor nonsens?” Maar ik hield voet bij stuk, wees er op dat men mij steeds in officiersuniform had gezien en mijn met